

Szeged, 1906. november 5. – USA

Apja hivatásos katonatiszt volt. A pécsi Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemen szerzett jogi diplomát, majd a fővárosban egységes ügyvédi és bírói vizsgát tett, ügyvédi irodát nyitott. Az 1930-as években a fiatal jogászok egyik vezetője, az Ügyvédjelöltek és Ügyvédek Nemzeti Pártjának az elnöke, az országos Ügyvédjelölt Szövetség tiszteletbeli tagja. Egy fegyveres csoport vezetőjeként vett részt az ellenállási mozgalomban. 1944 közepén a Svéd Vöröskereszt magyarországi főtitkára. 1945-ben politikai tevékenységét a Veér Imre-féle Magyar Köztársasági Pártban kezdte, a párt intézőbizottságának tagja. 1945. március 30-án lett a két párt fúziójával a Független Kisgazdapárt tagja, 1945. május 16-ától a budapesti törvényhatósági bizottság tagja volt. A budapesti községi választások idején az FKGP-kampány adminisztratív vezetője. 1945. október 7-étől a budapesti fővárosi törvényhatósági bizottság tagja, novembertől 1946. februárig az FKGP városházi frakciójában az intézőbizottság tagja. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották, rövid ideig az FKGP fővárosi szervezete titkárságát irányította. 1945-1946-ban a Népbíróságok Országos Tanácsa bírja volt. 1946. február 1. és 1947. június 20. között a köztársasági elnök hivatalvezetője volt. 1947 májusában kinevezték a Magyar Köztársaság belgiumi és hollandiai követének, a miniszterelnök lemondása miatt nem foglalta el állomáshelyét, ezért az FKGP Politikai Bizottsága június 20-án kizárta a pártból. Az Egyesült Államokban telepedett le, tagja lett a Magyar Nemzeti Bizottmánynak.